

देवातक (देव + अतक) m. N. pr. eines Rakshas R. 6, 33, 16. 108, 7. eines Daitja Gaṇḍa-P. in Verz. d. Oxf. H. 78, b, Kap. 71.
 देवान्धस् (देव + अन्ध) n. Götterspeise, Ambrosia H. 89, Sch.
 देवान्न (देव + अन्न) n. Götterspeise, Ambrosia H. 89, Sch. Speise, die für Götter bestimmt ist, ihnen dargebracht worden ist M. 3, 7. Mārk. P. 14, 61.
 देवापि (देव + 1. आपि) m. Vop. 26, 48. N. pr. eines Rshi, eines Sohnes Rṣhīṣheṇa's, Nir. 2, 10. 11. RV. 10, 98, 2. 5. Die spätere Sage macht ihn zu einem Sohne des Königs Pratipa, der dem Throne entsagt, in den Wald zieht und schliesslich Brahman wird, MBh. 1, 3736. fg. 3797. 3, 5055. fgg. 9, 2285. 2294. Hariv. 1819. VP. 457. fg. 487. Bhāg. P. 9, 22, 12. LIA. I, 396. Anh. xxv. — Vgl. देवाप.
 देवाभीष्टा (देव + अभीष्ट) f. Piper Belle Lin. (ताम्बूली) ÇabdaK. im ÇKDr.
 देवाय = देवय Kāṭh. nach P. 7, 4, 38; vgl. Ind. St. 3, 453.
 देवायतन (देव + आयतन) n. Tempel Çāṅkh. Grh. 4, 12. M. 4, 46. Pāṇkāt. 10, 4. 43, 3. Phab. 113, 5. — Vgl. देवतायतन.
 देवायुध (देव + आयुध) n. Indra's Bogen, Regenbogen H. 179.
 देवायुषं (देव + आयुस्) n. Lebenszeit der Götter Çat. Br. 7, 3, 4, 10.
 देवारण्य (देव + अरण्य) n. Götterhain MBh. 3, 7354. Ragh. 10, 81.
 देवारि (देव + अरि) m. ein Feind der Götter, ein Asura MBh. 7, 2892.
 देवार्पण (देव + अर्पण) adj. unter die Götter aufgenommen, als Gottheit gefasst MBh. 13, 4202.
 देवार्प (देव + अर्प) m. N. pr. des letzten Arhant's der gegenwärtigen Avasarpiṇī (vgl. वीर) H. 30. Verz. d. Oxf. H. 186, b, Çl. 33.
 देवार्क (देव + अर्क) 1) n. ein best. heilkräftiges Kraut. — 2) f. आ eine best. Pflanze, = देववला, सक्देवी Rāgān. im ÇKDr.
 देवालय (देव + आलय) m. (n. Wils. ÇKDr.) 1) die Wohnung der Götter, der Himmel Çabdārthak. im ÇKDr. — 2) Tempel ebend. Pāṇkāt. 183, 23. Mārk. P. 14, 65. Sāh. D. 47, 15. Hiouen-thsang I, 190. 233. II, 72.
 देवाला f. N. einer Rāgiṇī Halāḥ. im ÇKDr.
 देवावतार (देव + अवतार) m. N. pr. einer Localität Vjup. 101.
 देवावत् s. u. देववत्.
 देवावसथ (देव + आयुध) m. Tempel Rāgā-Tar. 4, 325.
 देवावास (देव + आयुध) m. Behausung des Gottes oder der Götter, Bein. der Ficus religiosa Lin. (s. अश्वत्थ) Trik. 2, 4, 2.
 देवावी (देव + आवी) adj. Götter erfreuend, — sättigend, Göttern angenehm: मद RV. 9, 61, 19. 104, 2. सोम 97, 26. उर्मि 64, 11. देवाव्यं मनुषे पिन्वति त्वचम् 74, 5. देवावीर्देवान्कृविषा यज्ञास्प्ये 3, 29, 8. श्लोक 10, 76, 4. विप्र 78, 1. यज्ञ VS. 11, 8. 7, 22. 23.
 देवावृध् (देव + वृध् mit Dehnung des Auslauts) 1) adj. die Götter erfreuend Çat. Br. 14, 7, 2, 6. Çāṅkh. Çr. 10, 16, 12. — 2) m. N. pr. eines Berges: अवृत्पर्वतः Hariv. 12833. अवृध् Langl. II, 402.
 देवावृध (देव + वृध mit Dehnung des Auslauts) m. N. pr. 1) eines Fürsten, Vaters des Babhru, MBh. 8, 4307. 4322. 12, 8595. 13, 6251. Hariv. 1999. fgg. VP. 424 (वृध्). Bhāg. P. 9, 24, 6. 9. 10. Vāju-P. in Verz. d. Oxf. H. 49, a, 32. Vgl. देवावृध्. — 2) eines Berges (s. u. देवावृध्).
 देवाश्व (देव + अश्व) m. Götterpferd: देवाश्वा वै वाजिनः Çāṅkh. Bu. 3, 2. Indra's Pferd Ukāiḥ çravas Halāḥ. im ÇKDr.

देवासुर (देव + अस्) 1) m. pl. oxyt. die Götter und Asura Kāṭh. in Ind. St. 3, 459. Çat. Br. 3, 3, 4, 21 u. s. w. MBh. 3, 14243. R. 1, 43, 27. ऽगुरु, ऽनमस्कृत, ऽमहामात्र, ऽमहाश्रय, ऽमहेश्वर, ऽवरप्रद, देवासुरेश्वर Beinn. von Çiva Çiv. — 2) adj. in Verbindung mit संप्राम, युद्ध, मृध, रण der Kampf zwischen den Göttern und Asura MBh. 3, 13216. 7, 3821. 13, 2175. R. Gorā. 1, 34, 8. 6, 3, 14. 26. 17, 27. 26, 1. R. Schl. 2, 107, 4. Bhāg. P. 8, 10, 5. — Vgl. देवासुर.
 देवाहार (देव + आहार) m. Götterspeise, Ambrosia H. 89, Sch.
 देवाह्वय (देव + आह्वय) m. N. pr. eines Fürsten MBh. 1, 228.
 देविकं m. Hypokoristikon von देवदत्त P. 5, 3, 78, Sch. 7, 3, 50, Sch. —
 देविका s. u. देवक.
 देवितरु (von 1. दिव्) m. Würfelspieler MBh. 2, 2005. 4, 224. 548. Kull. zu M. 3, 159. अन्त MBh. 4, 496.
 देवितव्य (wie eben) adj. zu würfeln MBh. 2, 2493. 4, 2192. n. Würfelspiel so v. a. Kampf: यो दुर्जयो देवितव्येन संबध्ये 5, 894.
 देविदाम (देवी + दास, mit Kürzung des Auslauts; vgl. P. 6, 3, 63) m. N. pr. eines Mannes Verz. d. B. H. No. 881. eines Scholiasten des Mugdhadhabha Colebr. Misc. Ess. II, 46.
 देविन् (von 1. दिव्) adj. subst. würfelnd, Würfelspieler MBh. 3, 15204. 4, 225. अन्त 2, 2004. साधु 5, 894. अन्त AK. 2, 10, 44. H. 485. MBh. 3, 895. कूटान्तोपधि 1, 202. दुर्ध्वत् MBh. 2, 2685. 4, 532. 15, 266.
 देविय m. Hypokoristikon von देवदत्त P. 5, 3, 79, Sch.
 देविल्ल 1) m. desgl. ebend. — 2) adj. = धार्मिक tugendhaft Uḡāval. zu Uṇādis. 1, 57.
 देवीक am Ende eines adj. comp. von देवी Göttin; Königin: सदेवीक mit der Königin vereint Kathās. 18, 23. 23, 17.
 देवीकृति दे + कृत् N. pr. eines Lusthains (ein Werk der Königin?) Kathās. 6, 72.
 देवीकोट दे + कोट m. N. pr. einer Stadt, = शोणितपुर Trik. 2, 1, 17. H. 977.
 देवीगर्भगृह दे + गर्भ + गृह m. ein Haus, welches ein Bild der Göttin (Durgā) in sich birgt, so v. a. ein Tempel der G. Kathās. 3, 39. 18, 171.
 देवीगृह दे + गृह n. 1) ein Tempel der Göttin (Durgā) Kathās. 18, 207. 244. — 2) das Gemach der Königin Kām. Nitis. 7, 50. 51.
 देवीतत्त्व दे + तत्त्व n. das Tantra der Göttin (Durgā), Titel eines Tantra, Verz. d. Oxf. H. 109, a, 16.
 देवीव (von देवी) f. die Würde 1) einer Göttin Kathās. 12, 163. — 2) einer Königin Kathās. 17, 45.
 देवीधिपक adj. die Worte देवी धिया enthaltend, von einem Adhājja oder Anuvāka gaṇa गोषदादि zu P. 5, 2, 62.
 देवीपादद्वय दे + पाद + द्वय n. N. pr. eines heiligen Badeplatzes Kāpilas. in Verz. d. Oxf. H. 77, b, Kap. 18.
 देवीपुराण दे + पुर्वा n. Titel eines Upapurāṇa Bhāg. P. I, LXIII. LXX. LXXVII. fg. Verz. d. Oxf. H. 101, b. Ind. St. 1, 469. 3, 247. fgg.
 देवीभवन दे + भवन n. ein Tempel der Göttin (Durgā) Kathās. 18, 170. 182. 210.
 देवीभागवतपुराण दे + भा + पुर्वा n. Titel eines Purāṇa Bhāg. P. I, LXXVIII. VP. XXIX. fg. lvi. Verz. d. B. H. No. 479. Verz. d. Oxf. H.